

Nr 128.

Av herr **Ståhl**, *angående familjepensionsförmånerna åt landshövdingen I. Vennerströms efterlevande maka och adoptivbarn.*

Landshövdingen i Värmlands län Ivar Vennerström avled år 1945. Han och hans hustru hade genom beslut av Stockholms rådhusrätt den 21 januari 1937 erhållit rätt att adoptera ett barn, Astrid Leonor Vennerström, född den 27 november 1935. Vennerström, som var född den 8 november 1881, var alltså vid adoptionstillfället 54 år. Han var då statsråd och chef för försvarsdepartementet.

Enligt allmänna pensionsreglementet, som är tillämpligt även för landshövdingar, stadgas i 2 § 2 mom. att för erhållande av familjepension eller familjeränta fordras i fråga om adoptivbarn, att adoptionen ej ägt rum efter det befattningshavaren fyllt 50 år. Vennerströms efterlevande hustru kan därför ej räkna sig detta adoptivbarn tillgodo vid familjepensionens beräkning. Hennes pension blev därför cirka 2 000 kronor mindre än den eljest skulle ha blivit. Då pensionsreglementets ovannämnda stadgande måste ha till avsikt att förhindra adoption för att därigenom öka befattningshavares pension, en avsikt som i här förevarande fall kan visas ej ha varit för handen, samt då bouppteckningen efter landshövding Vennerström visade en obetydlig behållning, synes det skäligt, att fru Vennerström tillerkännes angivna tillägg till hennes pension. Ytterligare handlingar i ärendet komma att överlämnas till vederbörande utskott.

Med stöd av ovanstående får jag hemställa,

att riksdagen ville medgiva, att till landshövding Vennerströms efterlevande hustru måtte utgå den pension, som skulle ha kommit henne till del, om det adopterade barnet varit makarnas eget.

Stockholm den 19 januari 1946.

Manne Ståhl.
